

Placheta de versuri « **E f e m e r e** » de CORNELIU VASILE, 2006

Corneliu Vasile

EFEMERE

versuri

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
VASILE, CORNELIU **Efemere / Corneliu Vasile**
Tipografia Sitech, Craiova, 2006
ISBN 973-0-04295-0
821.135.1-1

Poveste sentimentală

Cafeneaua fusese demolată de curând
excavatoarele scoteau fundația
femeia de pe macara citea versurile
poetului care stătuse la masa din colț
cartea ajunsese ferfeniță
circulând pe tot șantierul
până când inginerul-șef
a sistat lucrările pentru a propune
în plen ca în locul acela
să se ridice un monument
cărții aceleia cu file îngălbenite
de care un oarecare autor
în timpul lecturilor se pierduse.

Joc gratuit

Astăzi pădurea e doar un ropot
de pași alergând după mâncare.
Copacii își adună sevele pentru a
se feri de iepurii cei ronțăitori.
Păsările își pun o pană verde
ca să pară frunziș.
Gâzele fac exerciții de nemișcare
pentru a semăna pietricelelor.
Numai ciutele fac volute grațioase
pentru a fi sfârtecate de lupi.

Trecere

Ruginiul domnea peste frunze
lacul sclipea albăstrui
tăcerea cu aripa neagră
se simțea prin eter.
Deodată ierburi străvezii
subțiindu-se lăsau
până-n afundul pământului
să sclipească fecunde
minerale nemaivăzute.
Se schimba anotimpul.

Vânătoare

Cornul, purtat peste crânguri
sună prelung, tot mai slab
vânatul se-adună în cete
și schimbă potecile-n roșu
iar noi, vânătorii, ascunși
sub boruri de verde ochim.
Iar căprioarele și mistreții
aud tot mai slab
peste crânguri
cornul, prelung și viclean.

Dacă iubești pădurile...

Dacă nu iubești pădurile ești
un țărnam pustii
dintr-un coșmar sau
dintr-o piesă a marelui brit.
Iepurii, după fiecare
copac, intens te privesc,
întinde-le inima-n palmă,
cu gând tineresc;
crengile tinere timid
creștetul ți-l ating,
îngrijește-le mugurii
ce vor suna dong-ding
ivind mâțișori sub zăpezi
și trunchiuri înălțând.
Pe toate poți să le faci
dându-le câte un gând.
Dacă iubești pădurile ești
un râu plin de pește
din care toți se adapă și iau,
pe care toată suflarea-l iubește.

Numai viile

Sevele toamnei, fierbinți
au invadat grădinile largi
portocaliul se stinge în iarbă
roșul aprins înflorește pe crengi.
Numai viile arse de sărutul
rece al toamnei s-au aburit...

Egalitate

De atâtea ori un glas interior
îmi spune că ne vom despărți
eu rădăcina voi pleca în jos
tu fumul vei pluti până ce
te vei îmbarca pe un nor.
De atâtea ori șiruri de cocori
Mă îndeamnă să cred că totul
e trecător că nu suntem
decât mușchi și licheni
mâine numai gust și miros.
Înlănțuirile, zâmbetul, mărturisirile
regăsirea-toate
înecate în golul seninului...

Și tot de atâtea ori refuz să cred.

Unghi

Bolnav de singurătate poetul
din coliba lui ca o insulă fermecată
de întuneric

vede orbitoarele salturi în noapte
ale pegasului cu nări fremătând
asteptându-l la fiecare fereastră.

Spre nemărginire l-ar duce
calul alb al văilor domoale,
spre mărginitul de soare orizont
calul murg al câmpiilor plate,
spre naltul cocorilor
roibul căluț de munte,
spre adâncimi calul arămiu
de pe străvechi funduri de mare.

Dar poetul trece pe rând
pe la fiecare fereastră a colibei
ciocănind pe dinafară cu degetele
ciudățenia aceea incandescentă
plină de cai
lăsând în zbor dâre întunecate,
cu nările astupate de fum
fără să aștepte să urce
pe coamele lor, între aripi,
bolnav de atâta lume, poetul.

Învățătorii

Totul merge înainte
copiii se fac studenți
tinerii se duc la armată
fetele se căsătoresc
absolvenții intră în miezul
aprins al vieții.
Numai ei arși de soare
cu zăpezile agățate în păr
cu chipuri cioplite de vifor
fac aceeași distanță
până la o școală mică de țară
ca să-i învețe pe copiii
fermierilor limba cifrelor
și cifrul frumuseții cuvintelor.
Mâine-poimâine vreun fost elev
le va dori sănătate din amerindia
unde va fi ajuns consul
și atunci soarele, vântul și ploaia
vor ieși liniștite la pensie...

Obsesie

Gara se umpluse de lume
trenul trebuia să sosească
porumbeii îi alarmau pe călători
cu gunguritul lor ca un semnal
ceasurile o luaseră înainte
pomii dădusera liber frunzelor
crezând că a venit toamna
soarele se oprise fără rost pe cer
înghițindu-și razele.
Nici nu apucase să se așeze
praful pe aceasta stampă
că toata lumea a tresărit
la mieunatul unei pricăjite
de pisici venite nu se știe de unde
să se încurce printre picioarele
celor mai sobri călători
care se vedeau cu groază
căzuți în nas, în văzul lumii.
Și așa, se povestește,
unii dintre ei au pierdut trenul.

Salbă

Fumul vălătuc spre pâclele

cerului se îndrepta încet
ca să devina și el o pâclă
în codri animale sălbatice caută
iarbă ca să devină iarbă
carne ca să intre apoi
în tolba vânătorului
râul,întâi izvor ieșit din nisip
duce nisip spre vreo deltă
poetul înconjurat de cuvinte
garda lui personală
se crede clădit din cuvânt
fără să observe cum
fumul,iarba,carnea,pământul
i se amestecă mereu în făptură
și niciodata nu va reuși
să le dea deoparte
fără ca seva realității
să părăseasca miezul cuvintelor
devenite
biete mărgelile de sticlă opacă.

Sens

Stropii alunecă din copaci
poetul își ia salba de melodii
scăunelul de așteptare
și umbrela de curcubeie
torentele se duc la vale
el trece pe deasupra frunzelor
fluviile împing apele în mare
actorul sau meștesugarul sau
pur și simplu omul
cioplește în mijlocul pădurilor
orașe cu turnuri nemaivăzute
și însuflețește buturugile
prefăcându-le în pelerini
sau stihii sau lumini
marea cu oceanul înlănțuită
poetul desprins de ceața dimineții
ca și în scenariile lui
contemplând.

Simbioză

Muzicianul lăsase cu limbă de moarte
să nu i se puna versuri pe note
toată lumea știa și fredona
fără cuvinte, azi așa, mâine așa
până când copiii începură jocurile lor
care, se știe, sunt pe cuvinte
și într-o zi se lipi un cuvânt
apoi un vers de notele lui
care ieșiră din portative
în unanimitate
pentru a se îmbrățsa
fiecare cu câte un cuvânt.

Desincronizare

Pescarul își aducea uneltele
zi de zi în același loc

întrebându-se ce să ducă acasă,
până cineva îi spuse: schimbă locul,
însă el se încăpățâna
pe locul știut din bătrâni,
iernile friguroase treceau
venea cuptor și nici o scofală,
barba îi albise până la genunchi,
părul i se rărise până în călcâie,
ochiu-l înșela, în auz îi clipoceau
apele mării aducând pești uriași,
undițele incandescente se rupeau
tot scoțând fiare solzoase
și acum pescarul se frământa iar,
întrebându-se cum să ducă
matahalele în satul sau,
care, de fapt, se pustiise de mult...

Drumul

Drumul părea că duce undeva
printre mărăcinișuri și coline
animale ierbivore fugeau
din calea ochilor nerăbdatori
păsări vii colorate îngânau
apele limpezi ieșite voioase
de sub stejarul cel scorburos

mirosul de flori de câmp
sunset distinct de pădure
colo valuri sărate
spălând treptele unui templu
cu inscripții în greacă și latină
cotul fluviului urmărea
drumul care ducea,ducea
încotrova spre un punct cardinal
dar încet-încet drumetul
căpăta experiența drumetului
într-o zi când la umbra
unor stânci sau copaci
așternându-și merindele
se gândea presupunea
și până la urmă era sigur
că drumul de fapt
ducea undeva și anume
spre alt drum, spre alte drumuri
fără început și sfârșit...

Unii ziceau...

Vânătorii de bandiți n-aveau
nici un chef de discuție,
recompensa fusese pierdută,
acest cowboy fusese înghițit,
da, da, nu e nicio glumă...
Cum, când așa de bine ochea,
încând cu fum tot districtul,

cum, când glonțul lui ar fi
trecut printr-un dolar găurit,
poleindu-l cu zimți de aur,
cum, când după câteva încăierări
în lege numai rămăsese picior
de om între Ocean și Stâncoși...
Uite-așa ceața aceea
creștea cu fiecare dușman
doborât, alungat, speriat,
creștea, creștea, creștea, crescuse
și, cum vă spuneam, Jack fusese
înghițit până la urmă
de singurul lui dușman,
de singurul lui prieten,
de singura lui țintă,
unii ziceau: ceața,
unii ziceau: singurătatea,
unii ziceau: totuna,
capetele pătrate nu-nțeleg modernismul...

Atac la drumul mare

Cei cumiți stau cuminte,
cu mâinile sus lângă zid,
în timp ce slugile bandiților
îi buzunăresc cu nădejde.

Cei fricoși au ajuns
unde gloanțele urmăritorilor
nu mai au nicio putere.
Cei bățioși și acum
trag de după trunchiuri de copac
unii de-adevăratelea, alții în
visul de sub cheagul de sânge.
Fin observator, vizitiul
scrie de zor Majestății Sale
întocmai precum se află
despre chipurile și măștile,
despre sumele confiscate,
despre numărul morților,
despre locul și data
și timpul zilei sau nopții,
încheind cu marea speranță
de a fi avansat...

Alternative

Totul se desfășoară
după o anumită logică,
fetele danseaza can-can
pe o estradă în aer liber,

în timp ce impresarul
își freacă bucuros mâinile,
când termină biletele,
păsări simt apropierea
iernii năprasnice
înca din puful gutuilor,
mugurii însă se mai înșală,
apărând goi în toamna târzie,
marinarii pregătesc vapoarele
pentru un anotimp sau altul,
pentru o furtună sau alta,
omul crescut din copil
s-a pregătit, se pregătește
pentru o meserie sau alta,
pentru un decor sau altul
pentru o logică sau alta.

Efemere

XXX

Caut într-o carte
de Prevert

tu
ai pus
între filele ei
cândva
un sentiment.

XXX

Ultimele explozii
ale verii
toamna la brâu
cu grenade
de fructe
steagul alb
al brumei.

XXX

Un lac înconjurat
de un parc
sunt copac desfrunzit
sentimentul
jumătate cu tine

jumătate
acolo.

XXX

Călătorind
italicizind
prin catedrale
suferință veche
ajunsă
în Turnul Londrei
doamna brună.

XXX

Statura
ți-o recunosc
fără greșală
în ciuda schimbărilor

nu voi iubi
nu
o statuie.

XXX

Dacă nu te gândești că
vei conduce oști
sau fermeca auzul
văzul, gustul,
poate atunci
vei reuși
dacă.

XXX

Un singur cuvânt
ca toate
trecător
cupa

înrouată
a trandafirului
tu.

XXX

După ani și ani
incredibil
ochii care nu se văd
poate totuși
un grăunte de speranță
dar nu
tu devenise ea.

XXX

Dați-vă la o parte
trece
învingătorul
perșilor, hunilor, maurilor

apropiindu-și
cu fiecare victorie
nenumita.

XXX

O căsuță liniștită
la marginea orașului
aer curat
liniște
vegetație
bucurii mărunte
Fata Morgana.

XXX

Cineva a pus paznici
între anotimpuri
ca nu cumva

să prindem clipa
anumită
când ele se schimbă,
totdeauna ieri.

XXX

Mângâi cu palma
întredeschisă
spicele durdulii
dintr-un lan
rămas
cu un secol
în urma gândului.

XXX

Porți
cât mai înalte,
mai trainice,

garduri de sârmă,
șanțuri pline cu apă
de care parte
barbarii.

XXX

Plin cu aur
și fete frumoase
vaporul,
cu mozaic de lumini
și îmbietoare mirosuri,
nu te urca
e doar ceața.

XXX

Dinspre pădure
libelule
înmănunchind raze
sub voaluri verzui,
bleu,
roșcate,
câmpia înserează.

XXX

Imbinând
tente de culoare
parfumuri rare
picături în auz
mierea din miezul cuvântului
catifeaua din piersici
poemul.

CUPRINSUL

Poveste sentimentală	3
Joc gratuit	4
Trecere	5
Vânătoare	6
Dacă iubești padurile	7
Numai viile	8
Egalitate	9
Unghi	10
Învățătorii	11
Obsesie	12
Salbă	13
Sens	14
Simbioză	15
Desincronizare	16
Drumul	17
Unii ziceau	18
Atac la drumul mare	19
Alternative	20
Efemere	21

Autorul a debutat publicistic in 1970 (în "România literară") și editorial in 1993 (cu o micromonografie literară). Originar dintr-o zonă a imaginarului fabulos, s-a distins la numeroase

Incerări ale portativului literar:
concursul "Cel mai frumos poem al meu", București (poezie),
concursul Ligii Culturale "Minerva Alexandrescu", Prahova (literatura pentru copii), concursul "Iulia Hasdeu", București (traduceri), concursul "Nichifor Crainic", Giurgiu (eseu), concursul "Vasile Voiculescu", București (poezie), premiul « Miron Radu Paraschivescu », Teleorman, diploma « Pana de aur », Slatina.
A publicat în "Poesis" (Satu Mare), "13 Plus" (Bacău), "Metafora" (Constanța), "Mozaicul" (Craiova), "Axioma" (Ploiești), "Porto-Franco" (Galați), "România literară" (București), "Familia" (Oradea), »Cronica« (Iași), « Tribuna » (Cluj), « Nord literar » (Baia Mare), « Meandre » (Alexandria), « Ramuri » (Craiova), Viața Românească (București), « Sud » (Giurgiu), « Meridian » (Craiova), « Oglinda literară » (Focșani) etc.
Membru al Uniunii Scriitorilor din România, Asociația București. Doctor în filologie al Universității din București, cu teza „Geo Dumitrescu, monografie critică”.

Copyright: Corneliu Vasile

De același autor :

Lucrări didactice:

- * Compendiu de literatură română pentru liceu (1993)
- * Teste de limba și literatura română (1995)
- * Teste, subiecte și bareme la limba și literatura română (1997)
- * Engleza pentru școlari (în colaborare, 1997, ed. a II-a, 1998)
- * Un colț de suflet (antologie poetică a elevilor, 1998)
- * 600 teste de limba și literatura română pentru liceu, bacalaureat și admitere la facultate (2001)
- * Engleza. Bacalaureat. Proba orală (în colaborare, 2004)
- * Studii privind reforma în educație la disciplina limba și literatura română (2006)

Lucrări literare :

- * Epigrame și alte versuri umoristice (1996)
- * Aproapele departe (versuri, 1997)
- * Primul tren spre Craiova (roman, 1999)
- * O lume minunată (proză scurtă, 1999)
- * Privire din interior (eseuri, 2000))
- * De acasă până-n clasă (cărțică pentru copii, 2006)

ISBN 973-0-04295-0